

[Christmas Møller.]

saa maa der ogsaa drages en Sammenligning mellem, hvordan Lønforholdene f. Eks. ligger indenfor de forskellige Erhverv i de forskellige Lande. Thi det er jo klart, at i det Øjeblik, man tager Kontingent fra Arbejderne, former det sig efterhaanden saaledes, at det vækker Krav med Hensyn til Lønnen. Vi maa have en Sammenligning ogsaa mellem, hvordan Skatterne hviler paa Produktionen og paa Erhvervslivet i de enkelte Lande for at faa det rigtige Grundlag frem.

Det, jeg har bedt om, og som jeg ogsaa tror, Socialministeren vil være villig til at give os, er en saadan Sammenligning. Jeg ønsker ikke, vi skal føre en Diskussion paa et Grundlag, som ikke kan holde, som ikke er loyalt, som ikke er redeligt, angaaende Danmarks og andre Landes sociale Lovgivning. Men det kan jo heller ikke være tvivlsomt for nogen, at naar Socialdemokrater taler i Udlandet, fremhæver de Danmarks sociale Lovgivning paa en ganske anden Maade, end det finder Sted her, og da Albert Thomas var her for nylig for at se Forholdene i vort Land, erindrer jeg ogsaa, at der faldt Udtalelser ved det Besøg, som gik ud paa, at vi havde en social Standard her i Landet, som man ikke havde noget andet Sted i Verden.

Vi kan altsaa nu vente forskellige Ændringsforslag fra Socialministeren, naar Lovforslaget kommer til Udvalget. (*Socialministeren* [Steincke]: Kun eet.) Naa, foreløbig kun eet. (*Socialministeren* [Steincke]: Kun eet!). Foreløbig kun eet, efter som Tiden gaar, kommer der vel flere, for saa vidt jeg forstod Socialministeren før, var der Tale om et Par Stykker. Der var Tale om, at 2-Kronen skulde sættes op til 3 Kroner, og der var ogsaa Tale om andre Ændringsforslag, f. Eks. med Hensyn til § 6, hvortil Socialministeren vilde komme med direkte Ændringsforslag ved et Lovforslag. Men vi kan altsaa nu vente Ændringsforslag fra Ministeren — og jeg kan ikke se med Utilfredshed herpaa, fordi jeg just ønsker at faa Klarhed over, hvad Ministeren vilde, hvis han havde Magt, som han har Agt. Jeg synes, vi maa have denne Klarhed, inden Forhandlingerne begynder.

Det, at Ministeren siger, at han kommer med et eller to — men altsaa foreløbig kun med eet Ændringsforslag — viser jo, at Ministeren har villet tage paa denne Sag paa den agitational Maade, som jeg har bebredt ham. Han har villet fremsætte et Lovforslag, som han kunde sige var hensynstagen til os, for at han og hans Parti

andetsteds kunde sige: i Virkeligheden ønskede vi de og de Ting med i det, men det har vi jo kun ikke taget med, fordi vi ikke kunde faa det gennemført.

Derfor siger jeg: hvis vi skal naa til en Forhandling med positivt Resultat som Maal, saa lad os hellere faa alle Ændringsforslagene med det samme, saa vi kan se, hvad Ministeren i Virkeligheden vil. Jeg tror ikke, det er saa forfærdelig meget. Jeg tror aldeles ikke, at Socialministeren vil komme med saa forfærdelig store Ændringsforslag af den ganske simple Grund, at Socialministeren, hvad jeg skal komme til om et Øjeblik, er inde under Trykket af de økonomiske Forhold paa ganske samme Maade som andre Socialministre, andre Flertalskonstellationer her i den høje Rigsdag har været det før ham.

Hvad angaar Lovforslagets § 6 og det saakaldte Sygekasse-cirkulære, Socialministeren har udsendt, har Ministeren jo nu indtaget det Standpunkt, at han ikke vil give Tinget nogen Redegørelse under denne Forhandling om Sagen, men vente, til han kommer med det, jeg kaldte det andet Ændringsforslag, selve Lovforslaget. Jeg tror den højtærede Socialminister skulde komme med Redegørelsen nu, saaledes som det var hans oprindelige Tanke, for efter den Forhandling, der her har fundet Sted, kan Socialministeren jo ikke vente, at det foreliggende Lovforslag bliver gennemført i indeværende Rigsdagssamling, men maa i hvert Fald regne med, at det bliver liggende i Folketinget Rigsdagssamlingen ud, og at vi faar Lovforslagene til Behandling samlet i næste Rigsdagssamling.

I det Cirkulære, for hvis Udsendelse Ministeren har Ansvaret, staar der, at Gennemgangen af Medlemslisterne i det Omfang, hvor det er muligt — og disse Ord har jeg meget vel haft Opmærksomheden henvendt paa — skal udsættes indtil videre. Dette Udtryk: „hvor det er muligt“, dækker ganske vist Lovens Ord, idet man jo, hvor det ikke er muligt, maa lade være med det; men jeg tror alligevel, man kan sige til Ministeren, at det, saaledes som Forhandlingerne nu har formet sig, er i Uoverensstemmelse med Aanden i den gældende Lov, at en saadan Udsættelse finder Sted, og at den højtærede Socialminister ikke kan vente, at Rigsdagen vil følge ham.

Den højtærede Socialminister ankede over, at jeg havde kaldt dette Lovforslag, det store Forslag, et Udtryk for Sejren af 24. April 1929 og sagde, at det var underligt at høre, at man paa alle Omraader fra Regeringens Side havde udskudt Spørgsmaalene